

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. XXXIV. Rex Abenner respiscit, ac Christianos amare incipit,
filiumq[ue] accersit vt ab eo fidei doctrina[m] intelligat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

prædicabant. Ac domus quidem Iosaphat crescebat & inualefcebat : domus autem Abenner decrefcebat, ac debilitabatur, quemadmodum scilicet de Davide ac Saule in Regum libro prodirum est.

*Pietas regni
augmentum.*

2. Reg. 31.

REX ABENNER RESIPISCIT

*ac Christianos amare incipit, filiumque
accersit, ut ab eo fidei doctrinam intelligat.*

CAPUT XXXIV.

HAEC Rex Abenner conspiciens, tandem aliquando recepta mente falsorum Deorum suorum, atque inanis imposturae imbecillitatem condemnavit. Ac rursus coactis senatorij ordinis principibus, quæ ipse in animo haberet, in lucem protulit. Omnibus autem eadem confirmantibus (visitarat enim eos Oriens ex alto, hoc est, Saluator, exaudita videlicet famuli sui Iosaphat oratione) Rex de his rebus filium certiore facendum esse censuit. Itaque postridie Epistolam ad eum scribit, hoc exemplo. Rex Abenner charissimo suo filio Iosaphat salutem.

Luce. 1.

*Regis ad filium
Epistolam.*

Cogitationes multæ, ô charissime fili, animum meum subeuntes, eum gravissimam

ma

mè conturbant. Etenim nostra omnia instar fumi deficere atque euanescere, ac contra religionem tuam Sole clarius fulgere conspiciens, ea, quæ à te mihi dicta sunt, vera esse sensi, quodque deus scelerum & impietatis tenebræ nos ita obruebant, vt in veritatem oculos conijcere, atq; omnium rerum parentem & architectum agnoscere minime possimus, verum lucem vsq; a deo splendidam abs te nobis demonstratam, oculis de industria oculis perspicere recusaremus, atque te multis malis afficeremus, & (ô me miserum) haud paucos Christianos crudelem in modum trucidarem: qui quidem inuicta potentia ipsis opem ferente, corroborati ad extremum vsque spiritum aduersus immanitatem nostram dimicarunt. Nunc vero detracta ex oculis nostris crassa illa caligine, exiguum quendam veritatis radium cernimus: priorumq; vitiorum pœnitudo animum subit. Verum hunc quoq; splendorem alia horrendæ desperationis nubes exoriente opprimere atque extinguere conatur, mihi videlicet, peccatorum meorum multitudinem ob oculos proponens, quodque iam ego Christo odio atque execrationi sum, ea que in causa, vt iam ab ipso

*Desperatio
cauenda
pœnitenti-
ss.*

ab ipso recipi nequeam, ut qui aduersus eum rebellarem, ipsique bellum indixerim. Quid igitur ipse, o suauissime fili, ad hæc dicas, fac quam primum sciam: ac, quid mihi, Patri tuo faciendum sit, doce, atque ad eius, quod in rem meam futurum sit, cognitionem, me tanquam porrecta manu, fac ducas. Vale.

Hanc epistolam cum Iosaphat accipisset, quæque in ea continebantur, le-
Procumbens
 gendo paragrasset, voluptate simul & *re ad ima-*
 admiratione animus ipsius impletus *ginẽ Chri-*
 est. Atque in cubiculum suum confe- *sti, ad agẽ-*
 stum ingressus, & ante Dominicam ef- *das illi gra-*
 figiem in faciem abiectus, terram la- *tias opus*
 chrymis perfundebar, simul & Domi- *bonum est.*
 no gratias agens, & ad ipsius laudatio- *Gratiarũ*
 nem exultationis labia mouens, hisque *actio pro*
 verbis vtens. *patris con-*
uersione.

Exaltabo te Deus meus Rex, & benedi- *Psal. 144.*
cam nomini tuo in seculum, & in seculum
seculi. Magnus es, Domine, & laudabilis *Psal. 105.*
valde: & magnitudinis tua non est finis.
 Et: *Quis loquetur potentias tuas? auditas* *Psal. 113.*
faciet omnes laudes tuas? Qui conuertisti
petram in stagna aquarum: & rupem in
fontes aquarum. En enim etiam rupes
 hæc, ac rupe durius patris mei pectus,
 tua voluntate ceræ instar emollitum
 est.

Matth. 3.
Basil lib.
const. ca. 1.

Genes. 19.

Matth. 12.

est. Potes enim etiam *ex lapidibus excitare filios Abraha*. Gratias tibi ago, benigne Domine ac Deus misericordiae, quoniam in peccatis nostris lenitate usus es, atque etiamnum vteris, & ad hunc usque diem impunitos nos reliquisti. Nam nos quidem iam pridem à tua facie abiici merebamus, atque in hac vita publica infamia notari, quemadmodum scelerati illi Pentapolitae, qui igni ac sulphure conflagrarunt. At patientia, & incomparabilis lenitas tua, benigne nobiscum egit. Gratias tibi ago indignus ego ac despicabilis, etiamsi benignitati tuae laudandae ac celebrandae impar sum. Ac te Domine Iesu Christe, invisibilis Patris filii ac Verbum, qui omnia verbo produxisti, ac voluntate tua contineres & tueris, qui in ligno extensus es, ac fortem vinxisti, usque, qui ab eo victi tenebantur, sempiternam libertatem attulisti, te inquam per miserationes tuas obtestor, ut nunc quoque invisibilem, & omnium rerum effectricem manum tuam extendas, ac servum tuum & Patrem meum ex graui illa diaboli captiuitate prorsus liberes, teque sempiterna vita praeditum, & verum Deum ac solum immortalem & aeternum Regem

gem esse, apertissime ipsi ostendas.

Contritionem quæso animi mei propitio ac placido oculo aspice, ac pro ea tua pollicitatione, in quam mendacium non cadit, à meis partibus sta, qui tererum omnium effectorem, conditorem, & gubernatorem cōfiteor, & agnosco. Fluat in me saliens aqua tua, derur- *Ioan. 4.*
que mihi sermo in apertione oris, ac *Ephes. 6.*
mens in te angulari lapide rectè defixa: ut ego inutilis seruus tuus Patri meo incarnationis tuæ mysterium, vti par est, exponere, atque à vano pestiferorum demonum errore per potentiam tuam ipsum abducere, ubique Deo ac Domino, qui non vis mortem peccatorum sed eorum resipiscentiam ac poenitentiam expectas, conciliare queam. Quo- *Ezech. 18.*
niam tu gloriosus es in sæcula sæculorum, Amen.

Cum ad hunc modum orasset, atque hoc sibi persuasisset, se voti sui competentem futurum, Christi misericordia fretus, illinc cum regio satellitio excessit, atq; ad Patris palatium sese contulit. Ut autem Pater de filij aduentu certior factus est, statim obuiam ei prodit, atque ipsum complectitur, & exosculatur, deque ipsius aduentu maxima voluptate

luptate afficitur, publicumque ac solenne festum celebrat. Quid autem postea? Remotis arbitris vnà confident. Et quis tandem eos sermones, quorum filius ad Regem habuit, & quantum cum sapientia differuit, vlla oratione complecti queat?

Quid enim aliud loquebatur, quam quæ ipsi à diuino Spiritu, per quem predicatores vniuersum mundum Christo irretierunt, & litterarum expertes eruditus viris doctrinæ præstiterunt, instillabantur? Per eius gratiam ipse quoque eruditus & instructus, ad Regem verba faciebat, scientiæ luce eum collustrans. Ac prius quidem, cum, vt Patrem à superstitioso errore abstrahere, diuinitumque laborasset, nihil non dicens atque faciens, quo ipsius animum ad se alliceret, frustra tamen canere, ac surdus loqui videbatur. At cum Dominus afflictionem serui sui Iosaphat inspexit, atque exauditis ipsius precibus clausis patris ipsius ianuas patefecit (*Voluntatem enim, inquit ille, timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudit*) tum denique Rex ea, quæ dicebantur, facile intelligebat, adeo vt opportunum tempus nactus filius, per Christi gratiam aduersus improbos spiritus,

Psal. 144.

qui

qui Patris animo dominabantur, victoriam adipisceretur, ipsumque illorum errore atque impostura omni ex parte liberaret, salutaremque doctrinam perspicuè ipsi traderet, ac cœlesti & viuo Deo ipsum conciliaret.

Principio enim altius exorsus, ipsi magnas & admirandas res, quas prius nec intellexerat, nec cordis auribus perceperat, annūtiavit. Etenim longam ad eum de Deo orationem habuit, piamque doctrinam ipsi ostendit: (nempe, quod non sit alius Deus sursum, præter unum Deum, qui in Patre & Filio ac Spiritu sancto agnoscitur:) ac multa item Theologiæ arcana ipsi aperuit. Posteaque etiam ea, quæ ad rerum conditarum tam inuisibilem, quam visibilem procreationem attinebant, exposuit: nimirum quo pacto summus ille parens & opifex rebus omnibus ex nihilo productis, hominem ad imaginem & similitudinem suam effinxerit, ipsumque arbitrij libertate donatum, eorum quæ in paradiso pulchra erant, participem fecerit, vnus tantum arboris gustu ipsi interdicto, hoc est ligni scientiæ. Quo quidem mandato violato, *Adam illa*
psu.

Quam rationem tenuerit Iosaphat in Patre.

Adam illa psu.

*Adamila-
psus.*

to, eum, è paradiso exterminauit. Vnde & ipse, & vxor, ea, quam cum eo habebant, coniunctione lapsi, in hos multos errores inciderunt, peccato videlicet in seruitutem addicti, mortique per diaboli tyrannidem obnoxij effecti. Qui quidem hominibus semel in potestatem suam redactis, hoc egit, vt Dei ac Domini obliuione prorsus caperentur: ipsique persuasit, vt per execrandam idolorum adorationem sibi cultum adhiberent.

Incarnatio.

At verò, Deus creator noster, miseratione commotus, benigna Patris voluntate, ac Spiritus sancti adiuncta opera, ex Virgine Sancta nostri instar incedere voluit: cumque cruciatu affectus fuisset, is, qui à perpeffione immensis erat, triduo post à morte ad vitam excitatus, nos à priori multa & condemnatione liberauit, præstantiorique gloria donauit. Siquidem in cœlum ascendens, simul nos eò, vnde descenderat, euexit. Quem etiam rursus venturū credimus, vt figmentum suum ad vitam reuocet, atque vnicuique secundū ipsius opera reddat.

*Iudicium.
Regnum
cœlorum.*

Postea de illo cœlorum regno, quod eos, qui id promerentur, manet, verba fecit, atque arcana illa bona, reconditam-

ditar
posu
tingu
mort
toru
psis r
H
bus,
ipsi i
denu
gnita
ille co
pceni
nullu
diam
fruge
Quo
ra tes
nem i
A B E
Christ
del
R E
12

ditamque item improbis pœnam pro-
posuit, nimirum ignem nunquam ex-
tinguendum, exteriores tenebras, im-
mortalem vermem, cœteraque tormen-
torum genera, quæ peccati serui sibi i-
psis recondiderunt.

Hæc omnia, quamplurimis sermoni-
bus, ac Spiritus sancti gratiam abunde
ipsi inesse testantibus, profecutus, tum
denum imperuestigabile diuinæ beni-
gnitatis pelagus enarrauit, quamque
illorum, qui ad eum sese conuertunt,
pœnitentiam libenter expectet, quodq;
nullum scelus sit, quod ipsius misericor-
diam superet, siquidem ad meliorem
frugem redire in animum inducamus.
Quod cum multis exemplis ac Scriptu-
ræ testimoniis declarasset, orationi fi-
nem imposuit.

Gehenna.

*Misericor-
dia Dei.*

ABENNER SVSCEPTA FIDE
*Christiana idola confringit, atque eorum
delubra in templa conuertit: atque
quadriennio pœnitentia, mo-
ritur.*

CAPVT XXXV.

REX autem diuinitus tradita hæc
sapientia compunctus, ingenti
voce ac